

KÖTELEZŐ VERS

Bíró Tímea

Virrasztás

nyitott tenyeredben mélyülnek az árkok
hullanak ki és be az emberek az éjszakák
besötétedett a gyümölcsben a magház
darazsak kopogtatják a villanykörte üveglapját
ne hagyd a szilánkokat a földben
félbevágná a bogártesteket
a sűrű szövetű menedéket
a szelíd halottak álmát

Bíró Tímea

Halászat

néha üres hálóval térsz haza
nem eszünk
sötétedésig ölelkezünk

még egy éjszakányi életet
ajándékozol a halaknak
kitöltöd a bort a poharakba

a nyolcadik lépcsőfokon
árujuk el a magányt
de addig minden szinten
máshogy becézzük egymást

szeretném azt hinni hogy
olyan vagyok neked mint a tenger
aminek sok hala van
és még több kikötője
ha pedig zátonyra fut
akkor boldogan belemerül
mint csecsemő a magzatvízbe